

సావేరిరాగము - 15 - ప మేళకర్త జన్యము - ఆదితాళము

- ప. దురుసుగా కృపజూచి సంతత
మరోగ దృఢశరీరముగ సల్పనను ||దు
- అ. పరమపావని కృపావని వినుత
పదసరోజ ప్రణతార్తిహారురాణి
పరాకు ధర్మసంవర్ధని బహు
పరాకమలగుణా త్రిపురసుందరి ||దు
- చ. నీ సన్నధిని జేరి కొలిచిన
నిన్నెపుడు దలచెడు సుజన
దాసజన భాగ్య మెటు తెలుపుదునే
ఓ సకలలోకక జననీ నిను
ఓంకారినియతి యెటులనో
నీసాటివ లీ జగంబులను నే
నిరతము నిను గొలిచితి ||దు
- చ॥ ఏమో కలతచెంది మనమున
నే నెచట గతిగానకను
నే మహిమలెల్ల చెవులెనయ విని
ఈ మనసులోని వెత దీర్చుట
కీ వేళ బహు నిపుణవని
కామక్షీ నీవు వేరె తను
కాదని తలచి కొలిచితిని ||దు
- చ॥ ధారాధర వినీల కచలసితా
సరస కవితా నిచితా
సార ఘనసార సితదరహసిత
వారిరుహవారి వదనోచిత
వాగీశవినుత భృతనత
నారాయణి శ్యామకృష్ణనుత నా
మనవిని విను గిరుసుత ||దు
- స్వరసాహిత్యము - సరోజనయన నతజన పాలిని వేదములు మొఱిలిడగా
నితరు లెవరు మనవి విని కృపసలుపు పరాకు సలుపరాదిక నీవిపుడు ||దు